

השמש, הרוח והלבנה

והרוח אמרה "גם אני לא הבאתי לך כלום,
אמא. אינך יכולה לצפות שאביא לך דבר
כלשהו, כשהלכתי לשם רק בשביל ההנאה
שלי."

אבל הלבנה אמרה "אמא, הביאי צלחת וטראי
מה הבאתי לך." והיא נענעה את ידיה ומהן
נשפכה הסעודה הטובה ביותר שרק ניתן היה
לחשוב עליה.

ואז כוכב האם פנתה לשמש ואמרה "מאחר
שהלכת רק כדי להשתעשע אצל הדודים,
ואכלת ונהנית בלי לחשוב על אמא שנשארה
בבית, תיענשי. מעכשיו קרניך תהינה חמות
וצורבות ותשרופנה כל דבר הנוגע בהן.
ואנשים ישנאו אותך ויכסו את ראשיהם
כשיראו אותך." (ולכן השמש חמה כל כך עד
היום).

ואחר כך היא פנתה אל הרוח ואמרה "גם את,
ששכחת את אמך תוך הנאות האנוכיות שלך,
שמעי את גורלך. תמיד תנשבי במזג אוויר חם
ויבש, ותצרבי ותייבשי כל דבר חי. ובני-אדם
ישנאו אותך ויתחמקו ממך מהיום ועד עולם."

יום אחד יצאו השמש, הלבנה והרוח לסעוד
אצל הדודים שלהם, הברק והרעם. אמן, אחד
הכוכבים הרחוקים והגדולים ביותר שבשמיים,
חיכתה לבדה לשובן של ילדותיה.

אלא שהשמש והרוח היו חמדניות ואנוכיות.
הן נהנו מהסעודה הנהדרת שהוכנה עבורן
ולא חשבו כלל לשמור קצת ממנה כדי להביא
הביתה לאמן. אבל הלבנה טובת-הלב לא
שכחה אותה. מכל מטעם שהוגש לה שמה
קצת תחת ציפורניה היפות והארוכות כדי
שגם הכוכב הגדול ייהנה ממנו.

כשחזרו הביתה, אמא, שעקבה אחריהן כל
הזמן בעין בהירה שלה, שאלה "ובכן ילדות,
מה הבאתן הביתה בשבילי. והשמש, שהיא
הבכורה, אמרה "לא הבאתי לך כלום. הלכתי
כדי להשתעשע אצל הדודים ולא כדי להביא
ארוחה לאמי."

(ולכן הרוח במזג אוויר חם היא כל כך
מאוסה).
אבל ללבנה אמרה הכוכב "בתי, מאחר
שחשבת על אמך ודאגת לה גם בעת
הנאותיך, תהי מעתה קרירה, שקטה וזוהרת
בנועם. קרניך לא תסנוורנה את מי שיביט
עליך, ובני-אדם תמיד יקראו לך 'מבורכת'.
(ולכן אור הירח עדין ורך כל כך, קריר ויפה עד
היום.)